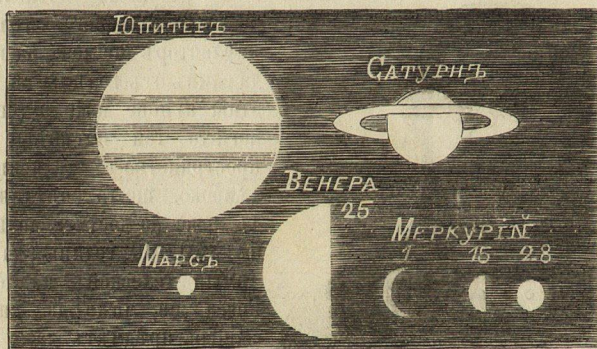

на небе-то, като казалъ: „Ела тука, и виждь слава-та на домъ-тъ ми.“ А на Ангелы-тъ, кои-то сѣдѣли около тронъ-тъ му, той казалъ: „земете го и го съблѣчете отъ тѣло-то му: очистете зрѣніе-то му, и вложите ново дыханіе въ негови-тъ ноздры; само не бутайте челоуѣческо-то му сърдце — сърдце-то, кое-то плаче и трепери.“ Това было направено: и, съ единь могущественъ Ангель за водитель, челоуѣкъ-тъ былъ готовъ за свое-то безконечно пжтешествіе; и отъ небесны-тъ высочины, безъ никакъвъ звукъ или прощаваніе, извѣднаждъ тѣ са стрѣснали въ безконечно-то пространство. Сегись-тогись съ тържественно-то хвърканіе на ангелскы-тъ крыла тѣ прехвъркватъ прѣзь пуетыни-тъ на мрака, прѣзь пустыни-тъ на смъртъта, кои-то отдѣлятъ мірове-тъ отъ животь; сегись-тогись тѣ прѣхвъркватъ прѣзь границы, кои-то са оживлявали отъ пророческы-тъ движенія, по мановеніе Божіе. Тогась, отъ едно разстояніе, кое-то са смѣта само на небе-то, свѣтлина свѣтнѣла за малко прѣзь ноцныя мракъ; съ неисказанна скорость свѣтлина-та са понесла къмъ тѣхъ; съ неисказанна скорость тѣ са понесли къмъ свѣтлина-та. Въ едно мигваніе хвърковаты-тъ планеты были надъ тѣхъ; въ едно мигваніе пламящы-тъ слънца около тѣхъ.

«Тогась настава вѣчна зора, коя-то открыва всичко, но сама оставала неоткрыта. На дѣсно и на лѣво въздигали са могущественны съзвѣздія, кои-то съ свои-тъ повторенія и противостоянія, правили триумфалны врата, на кои-то архитравы-тъ, сводове-тъ стоели хоризонтално право, въздигали са на высочины чрѣзь сводове, кои-то са показвали като привидѣнія поради безконечность-та. Безъ мѣрка были архитравы-тъ, безъ четъ были сводове-тъ, толкозь много были врата-та, що-то невъзможно было да са запомнятъ. Вхтрѣ были стѣлбы-тъ, кои-то

Относителенъ телескопическы видъ на планеты-тъ.

са пренасяли тѣ отъ безконечность на безконечность, — изведнаждъ, като са стрѣмили надъ безкрайны-тъ мірове, са зачулъ единъ могущественъ гласъ, че системы по-тайнственны, че мірове по-подвижны, че другы высочины и другы дълбины, идхтъ, приближаватъ, най-послѣ дохаждатъ.

водяли на долу къмъ вѣчность-та; горѣ было долу, долу было горѣ, за челоуѣка, кой-то былъ лишень, отъ тѣжко тѣло: дълбочина-та са погълнѣла отъ недосѣгаемавысочина — высочина-та са погълнѣла отъ неизмѣрима-та дълбочина. Изведнаждъ, като